

Projekt për bashkëpunim për të drejtat dixhitale në Ballkanin Perëndimor

Dokument për politika - Ligji për Shërbimet Dixhitale (LShD); Ligji për Tregjet Dixhitale (LTD); Ligji i inteligjencës artificiale (LIA)

Historiku

Miratimi i rregulloreve të BE-së për Ligjin për shërbime dixhitale (LShD), Ligjin për tregjet dixhitale (LTD) dhe Ligjin për IA, të cilat ndjekin rregulloren historike të GDPR-së, shënon një moment historik të rëndësishëm në përpjekjet e BE-së për të rregulluar sferën dixhitale. Duke u nisur nga shqetësimet në lidhje me dëmet në internet, dominimin e tregut dhe IA etike, këto rregullore synojnë të krijojnë një mjedis digjital më të sigurt, më të drejtë dhe më transparent për qytetarët e BE-së.

Nevoja për këto rregullore lindi nga evolucioni i shpejtë i peizazhit digjital, ku ligjet tradicionale luftuan për të mbajtur hapin me sfidat e reja si dezinformimi, gjuha e urrejtjes dhe praktikrat e padrejta të konkurrencës. LShD adreson çështje që lidhen me moderimin e përmbajtjes në internet, përgjegjësinë e platformës dhe të drejtat e përdoruesit, duke synuar vendosjen e rregullave të qarta për ofruesit e shërbimeve dixhitale duke ruajtur lirinë e shprehjes.

Ndërkohë, LTD synon rojtaret digjitale, siç janë kompanitë e mëdha teknologjike, për të parandaluar praktikrat e padrejta që ngulfatin konkurrencën dhe inovacionin. Duke imponuar detyrime në këto platforma në lidhje me ndarjen e të dhënave, ndërveprimin dhe vetë-preferencën, LTD synon të nivelojë fushën e lojës dhe të nxisë një treg digjital më konkurrues.

Për më tepër, Ligji për IA përcakton rregulla gjithëpërfshirëse për zhvillimin, vendosjen dhe përdorimin e sistemeve të inteligjencës artificiale në kuadër të BE-së, ndërsa fokusi i veçantë mbetet në përdorimin e identifikimit biometrik dhe sistemeve të mbikëqyrjes masive.

Në përgjithësi, miratimi i këtyre rregulloreve përfaqëson një qasje proaktive nga BE-ja, për të adresuar sfidat dhe mundësitë që rezultojnë nga revolucioni digjital, duke synuar të gjejë një ekuilibër midis mbrojtjes së të drejtave dhe lirive themelore ndërkohë duke mbrojtur qytetarët dhe bizneset në tregun e vetëm dixhital. Megjithatë, çështja do të mbetet zbatimi i tij, veçanërisht në lidhje me platformat e mëdha, si dhe mbikëqyrjen e përdorimit të kufizuar të teknologjisë BMS në epokën moderne.

Kuadri i ri ligjor i BE-së për mjedisin digjital: LShD-LTD-LIA

Ligji për shërbime dixhitale (LShD)

Arsyetimi thelbësor pas rregullave të LShD-së është të bëhen rregulla të reja dhe të përshtatshme ligjore që do të mundësonin parandalimin e aktiviteteve të rrezikshme dhe/ose të pa ligjshme internetit, ose shpërndarjen e informacionit të rremë. Sfidat e reja në këtë kuptim njihen në fuqinë e mbledhur nga ndërmjetësit dhe platformat online, të cilët janë detyruesit kryesorë të rregullave të LShD-së. Këto ndahen në katër grupe në bazë të rreziqeve dhe detyrimeve që mbartin: platformat shumë të mëdha online dhe motorët e kërkimit, platformat online (tregjet, dyqanet e aplikacioneve, ekonomia bashkëpunuese ose platformat e mediave sociale), shërbimet e pritjes së vizitorëve dhe shërbimet ndërmjetëse që ofrojnë infrastrukturën e rrjetit. Nga ana tjetër, përfituesit e këtyre rregullave janë përdoruesit e përmbajtjes në internet, qofshin konsumatorë ose platforma më të vogla ose startup-e. Premtimi i LShD-së është se do të sigurojë rregulla të drejta për të gjithë në mjedisin ku platformat online luajnë një rol kryesor, por edhe për të siguruar sigurinë në internet dhe për të mbrojtur të drejtat themelore në mjedisin digjital. Nga ana tjetër, ligji ngre shqetësime serioze në

lidhje me zbatimin e censurës dhe shtypjen selektive të informacionit të veçantë që mund të jetë me interes publik.

Ligji për tregjet digjitale (LTD)

Rregullat e LTD-së përqendrohen në çështjet e konkurrencës në tregjet digjitale. Ai pranon që platforma të caktuara në internet që ofrojnë shërbime thelbësore të platformës kanë potencial për çrregullimin e tregut digjital dhe se këto situata nuk mund të adresohen në mënyrë të përshtatshme nga rregullat tradicionale të ligjit për konkurrencën. Këto platforma quhen "rojtare" në tekstin e LTD-së. LTD përshkruan në mënyrë mjaft të detajuar në terma konkretë se çfarë lloj praktikash duhet të ndjekin këto platforma kur ofrohen shërbime në marrëdhëniet e tyre B2B, por edhe për përdoruesit fundorë (konsumatorët). Këto praktika përfshijnë një sërë detyrime për rojtarët, me qëllim që të parandalojnë të keqpërdorin me fuqinë e tyre të tregut në mënyra të dukshme ose më pak të dukshme (për shembull, detyrimi për të siguruar ndërveprimin e shërbimeve të tyre, liria e zgjedhjes, detyrimet e raportimit dhe transparencës, kufizimet e favorizimit të produkteve dhe shërbimeve të tyre).

Ligji për inteligjencën artificiale (LIA)

Ligji për IA është kuadri ligjor gjithëpërfshirës i BE-së për inteligjencën artificiale. Përkufizimi i sistemeve të IA-së është hartuar për të qenë neutral në teknologji dhe uniforme, megjithëse disa sisteme të tilla si identifikimi biometrik në distancë janë të rregulluara në mënyrë specifike. Synimet e shpallura të ligjit janë të sigurojë kushte të drejta dhe transparente për zhvillimin dhe përdorimin e sistemeve të IA-së, si dhe respektimin e standardeve etike, shëndetësore, të sigurisë dhe të drejtave themelore. Sipas fjalëve të preambulës së Ligjit për IA, qëllimi është përvetësimi i inteligjencës artificiale me qendër njerëzore dhe të besueshme. Ligji për IA përdor qasje të bazuar në rrezik, që do të thotë se sistemet e IA-së që mbajnë rreziqe të papranueshme për njerëzit dhe shoqërinë janë të ndaluara, ato që mbajnë rreziqe të larta janë shumë të rregulluara, ndërsa ato me rreziqe të kufizuara ose minimale duhet të jenë në përputhje me disa rregulla themelore që lidhen me transparencën. Rregullimi i sistemeve të IA-së me rrezikshmëri të lartë në një grup kompleks rregullash, ligjore dhe teknike, që zbatohen gjatë gjithë ciklit jetësor të sistemit, përkatësisht nga zhvillimi fillestar, testimi, çdo përditësim ose ndryshim deri në zbatimin dhe përdorimin e plotë në skenarë konkretë.

LShD-LTD-LIA Pajtueshmëria në kuadrin ligjor të Ballkanit Perëndimor: Gjendja e ekosistemit në Maqedoninë e Veriut¹

Gjetja 1: Nga 72 rregullat e LShD-LTD-LIA të analizuara për përfshirjen e tyre në kuadrin rregullator të Maqedonisë së Veriut, 34 u gjetën në legjislacionin në zbatim, duke demonstruar një nivel të caktuar të pajtueshmërisë, ndërsa 2 u identifikuan në rregulla dhe udhëzime.

Gjetja 2: Më shumë se 75% e rregullave të LShD-së njihen pjesërisht ose tërësisht në rregulloret e Maqedonisë së Veriut. Disa rregulla të LTD pranohen gjerësisht, por në mënyrë më të përgjithshme dhe të tërthortë. Megjithatë, rregullat e LIA janë të përfshira. (Grafiku 1)

---

¹ Në vijim: Maqedonia e Veriut, ose thjesht, Maqedonia.

Referenca të rregullores - Maqedonia V

Kushtetuta
Ligji për komunikimet elektronike
Ligji për ofrimin e shërbimeve financiare në distancë
Ligji për tregtinë elektronike
Kodi penal
Ligji për kundërvajtje
Ligji për tregti
Ligji për mbikëqyrjen e komunikimeve
Ligji për mbrojtjen e të dhënave personale
Aktet nënligjore dhe aktet ligjore përkatëse
Ligji për ndërmjetësim
Ligji për sigurinë e rrjeteve dhe sistemeve informative
Ligji për mbrojtjen e konsumatorëve

Si një pasqyrë e përgjithshme, niveli aktual i konformitetit ligjor midis ligjit maqedonas dhe tre ligjeve të BE-së (LShD, LTD dhe Ligji për IA) është sporadik në rastin më të mirë, duke filluar nga më i forti (i pari) deri tek më i dobëti (i fundit). Shumica e konformitetit aktual vjen nga përpjekjet e kaluara për të përafëruar ligjet që ishin në përputhje me rregullat e BE-së (direktiva e BE-së për Tregtinë Elektronike është një shembull). Krahas konformitetit tjetër, Maqedonia ka bërë ligje që janë në përputhje me detyrimet e saj më të përgjithshme sipas OKB-së, marrëveshjeve rajonale, shumëpalëshe dhe bilaterale. Së fundi, njëfarë konformiteti vjen nga ligjet që janë bërë në Maqedoni.

Për shkak të kësaj metode, ka një sërë ligjesh që shpesh ndjekin disa nga rregullat në këto tre akte në frymë, por jo në formulim ose formalitet. Ligje të ndryshme, akte nënligjore dhe rregulla të tjera kanë të gjitha të njëjtin mozaik dhe shpesh u mungon strukturë apo qasje të qartë. Kjo përputhet me gjetjet e paraqitura më sipër.

Pajtueshmëria me Ligjin për shërbime digjitale

Pajtueshmëria me LShD është e pjesshme. Ofrimi i shërbimeve digjitale dhe ndërmjetëse rregullohet në mënyrë tangjenciale me disa akte, duke filluar me Kushtetutën dhe duke përfshirë Ligjin për komunikimet elektronike, Ligjin për dhënien e shërbimeve financiare në largësi, Ligjin për tregtinë elektronike, dhe më tej, Kodin Penal, Ligjin për kundërvajtje, Ligjin për tregtinë, Ligjin për mbikëqyrjen e komunikimeve, Ligjin për mbrojtjen e të dhënave personale, aktet nënligjore të tyre dhe aktet ligjore përkatëse, dhe disa akte të tjera ligjore. Moderimi i përmbajtjes së pari kontrollohet nga Ligji për komunikimet elektronike, i cili përfshin një akt nënligjor që u thotë ofruesve të shërbimeve të internetit (OSHI-ve) se duhet t'u tregojnë klientëve mënyrat më të zakonshme që komunikimet elektronike përdoren për të thyer ligjin ose për të shkelur të drejtat e pronësisë intelektuale (PI).

Natyrisht, Kodi Penal dhe Ligji për kundërvajtjet specifikojnë akte dhe shkelje të veçanta (si nxitja e urrejtjes ose diskriminimit kombëtar, fetar ose etnik, thirrjet për gjenocid ose kryerjen e një krimi, e të ngjashme), dhe përveç përcaktimeve të përgjithshme në Kushtetutë që ndalon censurën dhe mbështet shprehjen e lirë, moderimi i përmbajtjes rregullohet vetëm në mënyrë indirekte në një akt ligjor të dedikuar në nivelin e një ligji. Ligji për tregtinë elektronike ka rregullat më të qarta në lidhje me përgjegjësinë e OSHI-ve për përmbajtjen (ilegale) që ata shërbejnë. Me fjalë të tjera, një OSHI nuk është përgjegjës për përmbajtjen e paligjshme nëse nuk e di se është e paligjshme, nuk e kanë ndryshuar atë përpara se t'ia dërgojnë kërkuesit (përdoruesit përfundimtar) dhe nëse nuk e kanë qënë iniciatorë të kërkesës.

Në përgjithësi, moderimi i përmbajtjes mbetet përgjithësisht i parregulluar deri më tani. Përjashtime të dukshme janë moderimi i përmbajtjes në lidhje me mbikëqyrjen e ligjshme të komunikimeve për qëllime të hetimit penal, menaxhimin e incidenteve dhe rreziqeve të sigurisë dhe në lidhje me çështjet e natyrës teknike.

Lidhur me detyrimet e ISP-ve për të caktuar pika të vetme kontakti ose përfaqësues, ka kërkesa të përgjithshme ligjore (zakonisht për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve dhe bashkëpunimin me autoritetet), por jo për moderimin e përmbajtjes. OSHI-ve u kërkohet të jenë transparente në lidhje me kufizimet e përmbajtjes dhe praktikatat e moderimit, duke publikuar kushtet e tyre të shërbimeve.

OSHI-ve dhe platformave online u kërkohet të mbajnë të dhëna për procesin dhe të krijojnë për një periudhë të caktuar dhe t'ia ofrojnë ato autoriteteve kompetente në bazë të një kërkesë. Megjithatë, nëse kjo kërkesë mund të përfshijë njoftime të rregullta dhe proaktivitet nga ana e OSHI-ve në lidhje me raportimin është e paqartë.

OSHI-të dhe platformat online janë gjithashtu të detyruara të pezullojnë shërbimet në kushte të caktuara (LShD neni 23), të japin informacion bazë në lidhje me reklamat që shfaqin, të jenë transparente në lidhje me reklamat në internet, detyrimin e përgjithshëm për verifikimin dhe gjurmimin e tregtarëve në platformat e tyre, të kryejnë vlerësimin e detyrueshëm të rrezikut, të zbatojnë masa të detyrueshme për adresimin e rreziqeve të identifikuar dhe të rregulluara (veçanërisht në lidhje me stabilitetin dhe sigurinë e rrjeteve) dhe të monitorojnë pajtueshmërinë me rregullat e detyrueshme (por që nuk lidhen me platformat shumë të mëdha në internet ose motorët e kërkimit *në veçanti*). Për më tepër, pranuesit e shërbimeve kanë mjetet ligjore për të paraqitur një ankesë kundër OSHI-ve me një autoritet dhe mund të kërkojnë kompensim për dëmin ose humbjen, qoftë përmes zgjidhjes së mosmarrëveshjeve me ndërmjetësim ose përmes një procedure gjyqësore.

Megjithatë, ka shumë dispozita kryesore të LShD-së që nuk zbatohen. Janë identifikuar detyrimet inekzistente për:

- krijimin e mekanizmave që u mundësojnë përdoruesve të raportojnë ekzistencën e informacionit specifik (p.sh. përmbajtje të paligjshme) në platforma,
- krijimin e sistemeve të brendshme për trajtimin e ankesave,
- krijimin e ndërfaqeve për ofruesit e platformave në internet ose OSHI-të e tjera,
- rregullimin e sistemeve rekomanduese,
- dizajnin e detyrueshëm të ndërfaqeve për dyqanet online,
- informimin e konsumatorëve për shitjen e produkteve ose shërbimeve të paligjshme në platformën e tyre, dhe
- krijimin e funksionit të pavarur të pajtueshmërisë.

Në përgjithësi, teksti në lartë paraqet një pamje komplekse të pajtueshmërisë me Ligjin e ShD-së, dhe do të kërkohet veprimtari e mëtejshme ligjvënëse për të përmirësuar këtë pjesë të ligjit me një qasje të strukturuar dhe të përqendruar në miratimin e ligjeve për harmonizim, në Maqedoni.

Ndoshta qasja më e mirë do të ishte miratimi i një ligji të ri që do të ndjekë si titullin, strukturën, ashtu edhe frymën e LShD-së, dhe do të unifikojë dispozitat në një instrument të vetëm me aktet nënligjore shoqëruese të tij. Ky ligj, natyrisht, do të duhej të ishte në përputhje me aktet gjithëpërfshirëse maqedonase dhe ndërkombëtare, siç janë Kushtetuta, konventat ndërkombëtare, dokumentet dhe marrëveshjet, dhe ligjet e tjera të përgjithshme – p.sh. në lidhje me ndalimin e censurës dhe mbështetjen për shprehjen e lirë.

Pajtueshmëria me Ligjin për tregjet digjitale

Kur bëhet fjalë për LTD, konformiteti është po ashtu sporadik. Ofrimi i shërbimeve të shoqërisë informatike (ShShI) rregullohet me Ligjin për tregtinë elektronike. Sidoqoftë, nuk përmendet veçanërisht *shërbimet kryesore të platformës*. Marrëdhëniet B2B gjithashtu përmenden dhe rregullohen në mënyrë sporadike, jo në veçanti në përputhje me LTD. Mbrojtja e të dhënave personale mbulohet me Ligjin e përgjithshëm për mbrojtjen e të dhënave personale dhe Ligjin për tregtinë elektronike.

Përdoruesit fundorë kanë një të drejtë të përcaktuar për të paraqitur një ankesë mbi praktikën e ofruesve të ShShI-së. Transparenca e reklamës mbulohet në mënyrë tangjenciale në Ligjin për tregtinë elektronike dhe Ligjin për mbrojtjen e konsumatorëve. Për detyrimin e mosdiskriminimit për ofruesit e ShShI-së, Ligji për mbrojtjen e konsumatorit përcakton detyrimin për të siguruar qasje në shërbimet publike në kushte jo-diskriminuese.

Ndërveprimi i shërbimeve mbulohet tangjentisht edhe në Ligjin për komunikimet elektronike, duke përcaktuar një detyrim të tillë për operatorët e komunikimit elektronik. Së fundi, në temën e harmonizimit dhe raportimit, ekzistojnë disa dispozita në Ligjin për tregtinë elektronike, megjithëse nuk synojnë drejtpërdrejt SPB-në. Dispozitat përcaktojnë detyrimet dhe të drejtat e revizionit, si dhe autoritetet kompetente të caktuara shtesë (Ministria e Ekonomisë, Ministria e Komunikimeve Elektronike, Agjencia e Komunikimeve Elektronike) që kanë të drejtë të kryejnë revizion të pajtueshmërisë. Mospërputhja e ShShI-ve me detyrimet e mësipërme të revizionit i nënshtrohet penaliteteve.

Megjithatë, siç u përmend më lart, ligji maqedonas ende nuk mbulon në mënyrë specifike shumë raste specifike që i nënshtrohen LTD-së. Këto janë:

- rregullat që rregullojnë përdorimin ose qasjen në të dhënat afariste në marrëdhëniet B2B në sektorin digjital,
- rregullat ose praktikën (p.sh. të lëshuara nga autoritetet antitrust ose të konkurrencës) për ofertat e marketingut të adresuara *në veçanti* për përdoruesit fundorë të çdo CPS, duke përfshirë kontratat dhe të drejtën për të hyrë në përmbajtjen e tyre në internet,
- paketimi i shërbimeve në platformat digjitale ose kufizimi për të përdorur ofruesit e palëve të treta,
- të drejtat e përdoruesve për të ndryshuar cilësimet ose për të instaluar dhe hequr veçoritë e shërbimeve ose produkteve digjitale,
- renditja e detyrimeve për ofruesit e ShShI-së, në kuadër të ofrimit të CPS,
- të drejtat e përdoruesve përfundimtarë për të përdorur një ofrues të ndryshëm të ShShI-së,
- ndërveprimi i pajisjeve dhe programeve kompjuterike në ofrimin e CPS-ë (të mbuluara tangjencialisht, shih më lart), dhe të shërbimeve të mesazheve,
- të drejtat e transportimit të të dhënave për përdoruesit përfundimtarë,
- disponueshmëria e rezultateve për kërkim në internet,
- termat dhe kushtet në marrëdhëniet B2B në lidhje me ofrimin e ShShI,
- detyrimet e raportimit në lidhje me praktikën e profilizimit të bëra nga ofruesit e ShShI, dhe
- detyrimi për të krijuar organin e pajtueshmërisë, ose një organ me funksion të ngjashëm.

Nga sa më sipër mund të shihet se përputhshmëria me LTD është edhe më pak e fuqishme në krahasim me atë për LShD, dhe gjithashtu paraqet një përzierje të disa dispozitave. Ngjashëm me LShD-në, pajtueshmëria këtu mund të përmirësohet ndjeshëm duke miratuar një ligj të ri që do të ndjekë si titullin, strukturën, ashtu edhe frymën e LTD-së, dhe do të unifikojë dispozitat në një instrument të vetëm me aktet nënligjore shoqëruese të tij, duke u kujdesur që të jetë në përputhje me aktet gjithëpërfshirëse maqedonase dhe ndërkombëtare.

Pajtueshmëria me Ligjin për IA

Së fundi, përputhshmëria me Ligjin për IA është shumë e ulët. Edhe pse kishte një iniciativë nga Fondi Kombëtar për Inovacione dhe Startup-e për krijimin e Strategjisë së parë të IA të Maqedonisë disa vjet më parë, ajo nuk ka rezultuar në ndonjë gjë thelbësore për sa i përket politikës. Kështu, konformiteti në lidhje me etikën, përgjegjësinë, përgjegjësinë dhe llogaridhënien e IA-së, siç përcaktohet nga Ligji për IA-në, nuk ekziston ende në ligjin maqedonas.

Kjo përfshin (mos)pajtueshmërinë me: diferencimin e sistemeve të IA-së bazuar në rrezikun, ndalimin e sistemeve të IA-së, pajtueshmërinë e sistemeve të IA-së me grupin e kërkesave të paracaktuara, pajtueshmërinë e modeleve të IA-së për qëllime të përgjithshme, menaxhimin e rrezikut, dokumentacionin teknik, mbajtjen e regjistrave, përdorimin e të dhënave personale për trajnim në veçanti për sistemet e IA-së, mbikëqyrjen njerëzore mbi funksionimin e sistemeve të IA-së, vlerësimet e pajtueshmërisë ose harmonizimit të sistemeve të caktuara të IA-së, detyrimet për importuesit e sistemeve të IA-së, shpërndarësit, transparencën rreth funksionimit të sistemeve të IA-së, regjistrimin në bazat e të dhënave, detyrimet e fazës pas tregut, raportimin e incidenteve të sistemeve të IA-së dhe dënimet për mospërputhje. E vetmja temë e mbuluar, megjithëse tangjentisht, është për të drejtat themelore (vlerësimi i ndikimit). Ligji për mbrojtjen e konsumatorit përcakton se konsumatorët kanë të drejtën e përmbushjes së "nevojave themelore", të cilat përshtaten në mënyrë tangjenciale me shumë të drejta themelore. Megjithatë, nuk ka asnjë detyrim të veçantë për një *vlerësim të ndikimit*.

Aspekti pozitiv është në përputhje me mbrojtjen e të dhënave, mbrojtjen e të dhënave biometrike dhe ndalimin e identifikimit biometrik në kohë reale. Mbrojtja e të dhënave personale mbulohet me Ligjin e përgjithshëm për mbrojtjen e të dhënave personale, një dokument ligjor në përputhje me GDPR. Në kuadër të dispozitave të të njëjtit Ligj, të dhënat biometrike trajtohen si "kategori e veçantë e të dhënave personale", dhe përfitojnë nga mbrojtja e zgjeruar, duke përfshirë ndalimet dhe mbrojtjet në lidhje me identifikimin biometrik në kohë reale (me përjashtime për hetimin penal) dhe mbledhjen e të dhënave personale në bazat e të dhënave.

Në temën e pajtueshmërisë me Ligjin për IA, rruga përpara është e qartë dhe nënkupton miratimin e një legjislacioni specifik dhe të strukturuar që do të shndërrojë dispozitat e Ligjit për IA në ligj të zbatueshëm brenda sistemit ligjor maqedonas, duke u kujdesur që të jetë në përputhje me aktet gjithëpërfshirëse maqedonase dhe ndërkombëtare.

Rruga përpara

Ndërsa zgjerimi i BE-së ka ngecur gjatë dekadës së fundit, shumë ide u hodhën rreth asaj se si të plotësohen përfitimet e anëtarësimit në BE para se të ndodhë pranimi aktual në BE. Kështu, konceptet e integritimit/aderimit gradual të Ballkanit Perëndimor në BE janë zhvilluar që në thelb do të thotë se pasi një vend të përmbushë kritere të caktuara në një fushë të caktuar, ai do të mund të vutet në ato programe dhe fonde të BE-së.

Me rëndësi të veçantë do të ishte hapja e politikave të Bashkimit që kanë të bëjnë me zonën digjitale, pasi ekosistemet digjitale të Ballkanit Perëndimor janë të lidhura në thelb me ato të BE-së, ndërsa mbeten jashtë ombrellës së legjislacionit digjital të BE-së dhe rregulloreve të platformës.

Çështja themelore për anëtarësimin në Tregun e Vetëm Digjital të Ballkanit Perëndimor është kuadri ligjor. Instrumentet ligjore për BP (Marrëveshjet e Stabilizim-Asociimit) janë më pak të hollësishme se DCFTA-të e Ukrainës ose Moldavisë dhe kështu nuk parashikojnë sektorizimin nga tregu i vetëm i BE-së pasi ato menjëherë synonin anëtarësimin e plotë në BE të BP-së duke pasur parasysh kompleksitetin e ndryshimit të MSA-ve (pasi do të kërkonte miratimin në të gjithë parlamentet kombëtare të BE 27),

kjo mund të kapërcehej me Aneksin e përgjithshëm të MSA-së i cili do të miratohej vetëm nga BE dhe BP Gjashtë.

Përfitimet e tregut të vetëm digjital të BE-së për Ballkanin Perëndimor do të ishin me të vërtetë reciproke. BE mund të sigurojë mjedis të sigurt digjital dhe të rrisë konvergencën ekonomike duke hapur tregun e saj për sektorin digjital në lulëzim në rajon, ndërsa Ballkani Perëndimor mund të sigurojë mjetet dhe mekanizmat mbrojtës të BE-së për iniciativat komplekse legjislative (përkatësisht LShD, Ligji për IA, Kodi i sjelljes për dezinformim).